

Bilag 3.

Købmandsraadet.

København, den 26. Februar 1937.

Til det af Folketinget nedsatte Udvalg angaaende Forslag til Lov om Forbud mod Overarbejde.

I Anledning af det i Folketinget den 26. Januar 1937 fremsatte Lovforslag Nr. 66 om Forbud mod Overarbejde, tillader Købmandsraadet sig herved at fremføre følgende:

Ifølge Forslagets § 1 kommer Lovens Bestemmelser til Anvendelse paa „Arbejdere“, der er beskæftiget bl. a. i Handels-, Kontor- og Bankvirksomhed. Købmandsraadet gaar imidlertid ud fra, at der ved Udtrykket „Arbejdere“ ikke sigtes til det store Flertal af Detailhandelens Butikspersonale, Ekspedienter og Lærlinge. Den Stilling, disse indtager indenfor Handelen, maa nærmest sidestilles med den, som Funktionærer indtager i industrielle Virksomheder. Deres Arbejde er i Virkeligheden saa individuelt præget, at det ikke er muligt uden videre at lade dem erstatte af andre, og det synes ogsaa at fremgaa af Lovforslagets enkelte Bestemmelser, at det ikke tager Sigte paa Funktionærer og dermed lige-stillede Medhjælpere. De Bemærkninger, der gøres til Forslagets § 1 synes ligeledes at forudsætte, at den ikke tilsigter at omfatte Detailhandelens Butikspersonale.

For at undgaa Misforstaaelser tillader vi os derfor at henstille, at det i Loven udtrykkeligt siges, at den ikke omfatter Funktionærer og Detailhandelens Butikspersonale, Ekspedienter og Lærlinge.

Skulde det imidlertid være Tanken, at Loven ogsaa skal omfatte Funktionærer og Detailhandelens Butikspersonale, tillader Købmandsraadet sig at gøre opmærksom paa, at Lovforslagets Hensigt — at fremme Merbeskæftigelsen — efter vor Mening kun i ganske ringe Grad vil opnaas indenfor Butikkhandelen.

Overarbejde i Butikkhandelen er der i det store og hele kun Tale om i enkelte Tilfælde, f. Eks. de sidste Dage før de store Højtider, hvor Butikkernes længere Aabningstid kan give Anledning til nogen Oprydning efter Lukketid, og enhver, der kender Butikkhandel, ved, at man ikke kan antage Ekstrahjælp for de faa Timer, det i stærkeste Tilfælde kan dreje sig om. Det vil for alle Forretninger være ganske umuligt at lade Ekstrahjælp overtage dette Overarbejde.

Dernæst kan der være Tale om Overarbejde ved Opgørelser enkelte Dage i Udsalgstiden samt for visse Brancher paa særlig travle „Sæson-Dage“, men ogsaa her gælder det, at den Ekstrahjælp, man eventuelt antager paa disse Dage, er afpasset efter Ekspeditionernes Antal, for at Kunderne kan blive betjent hurtigst muligt, og at forøge denne Ekstrahjælp saa stærkt, at Overarbejde helt undgaas, ligger efter vort Skøn uden for Mulighedernes Grænse. En saa uøkonomisk Fremgangsmaade mener vi ikke, det er forsvarligt at lovfæste over for de butikshandlende, som i Forvejen ofte har ondt ved at klare sig.